

תולדות יעקב יוסף פרשת מצורע תלה

שזכרנו (פרשת ימרו טז) בפירוש הש"ס כל שאינו מחוייב בדבר אינו מוציא הרבים ידי חובתן (ר"ה טז). יעו"ש. וכמו שנזכר ירושלמי (מענין ג, ז), שמואל הנביא לבש חלוקן של ישראל ואמר חטאנו וכו', שירד למדריגת לבוש שהם המוני עם ואמר חטאנו וא"ש. וז"ש לך אל העם, ר"ל שיחשב להליכה שירד ממדרגתו אל מדריגת העם שהם פחותי הערך כנודע, וקדשתם וכבסו שמלותם כי הם לבושי אדם, ועל ידי זה יוכלו לכבס ולהתקדש וכאמור.

בלל ב', במ"ש והגבלת את העם סביב וגו' השמרו לכם עלות בהר וגו'. והוא דכתב מוהרש"א בפ"ב דחגיגה (דף טז), ד' נכנסו לפרדס, וז"ל ובספר ישן מצאתי וז"ל, נכנסו לפרדס החכמה והיא חכמת אלהיות, בן עזאי הציץ ומת, מתוך שדבקה נפשו באהבה רבה דבקת אמיתי בדברים עליונים שהם יסודה, והציץ באור הכהיר, נתפרדה מן הגוף ונתפשטה מכל מיקרי הגוף, באותו שעה ראתה מנוחה כי טוב ולא שבה עוד למקומה, וזו מעלה גדולה, ע"כ נאמר יקר בעיני ה' המותה לחסידיה (מסילס קטו, טו). בן זומא הציץ ונפגע, שלא היה שלם במעלות וישוב הדעת כבן עזאי, ומתוך שהציץ גם הוא באור בהיר יותר ממה שהיתה דעתו סובלת נתבלבלה ונטרף דעתו וכו', וזהו פן תשבענו והקאתו. אלישע וכו'. ר"ע עלה בשלום וירד בשלום ועליו נאמר משכני אחריו נרוצה וכו' (שה"ש טז, ד), כשהגיע ר"ע לגבול ששכל האנושי אי אפשר להשיג, עמד ולא הרס לעלות אל ה', וע"כ אמר משכני אחריו וגו', כלומר שנמשך אחר

ואח"ז לשון יחיד לא תגע וגו'. וביאר כי למדנו ית' דעת למי שרוצה להישייר את העם לקרבם אליך יתברך שלא יתחיל ללמדם הוראות חיצונות ככגדים לבנים וטיבול וכיבוס כפרושים, רק תחלה יתחיל בקדושה פנימיות מנפש עד בשר ואח"כ בחיצונית. וזהו וקדשתם היום ומחר, להכשיר לבכם בתשובה פנימיות, ואח"כ וכבסו שמלותם. ב', שלא ייחל עד יבא העם אליו לדרוש דרך ה' כי אם שילך הוא אצלם ללמדם, וז"ש לך אל העם וקדשתם. ג', שלא יאמר המוכיח אדרוש ברבים השומע ישמע והחדל יחדל, רק תחלה יאמר ברבים ואח"כ לכל אחד וא'. וז"ש תחלה לשון רבים השמרו וכו', ואח"כ דבר לנוכח אחד לאחד לאמר לא תגע בו יד וגו' עכ"ל.

ול' נראה כי בא הש"י ללמדינו ג' כללים גדולים בתורתו ועבודתו יתברך אחד באחד, במ"ש לך אל העם ולא אמר בא אל העם כמ"ש בא אל פרעה (שמות י, ט), וגם תואר העם ולא תואר ישראל. והוא כי צורך גבוה הוא להעלות מדריגה תחתונה אל העליונה, בסוד בזאת יבא אהרן אל הקודש (ויקרא טו, ג). וכדי שיוכל להעלות צריך לירד תחלה לאותו מדריגה כדי שיוכל להעלותה, וכמו שזכרנו (עין פרשת ימרו, פרשת אמור) במשל שר אחד ששינה לבושי בגדי החמודות ולבש בגדי הפחותין כדי להעלות בן אל אביו המלך וכו', והנמשל כי אדם שהוא מלגאו הם שלומי אמוני ישראל, ולבושי האדם הם אנשי ההמונים מלבר בסוד נקבה תסובב גבר (ימיה לז, כז), וצריך לפשוט את עצמו מן מדריגת ובחי' אדם מלגאו, לירד לבחינת לבוש מלבר כדי שיהיה במדריגתו, אז יוכל להעלותו. כמו